సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 27-11-05, తణుకు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఇవి జ్ఞానయజ్ఞాలు. మీ చివరిశ్వాస వరకు యజ్ఞ, దాన, తపస్సులను విడిచిపెట్టవద్దు అని భగవంతుడు చెప్పాడు. ఒకవేళ మీకు ఆత్మజ్ఞానం కలిగినా మీకు అవసరం లేకపోయినా ఇతరుల కోసమైన యజ్ఞ దాన తపస్సులను ఆచరించమని భగవంతుడు చెప్పాడు. భగవంతుడు ఒక్కడు అంటే ఒక్కడే. ఆయన ఎప్పుడు శరీరం తీసుకోవాలో ఆయనే నిర్ణయించుకొంటాడు. రూపాలు తేడా, నామాలు తేడా గాని ఉన్న వస్తువు ఒక్కటే. సైన్సు అభివృద్ధి చెందినప్పటికీ మనం సుఖంగా లేము ఎందుచేతనంటే మనకు ధర్మాచరణ పట్ల గౌరవం లేదు, ముముక్షత్వం లేదు. శాంతి స్థానం ఎక్కడఉందో దాని తాలుక ఎరుకలేదు. అందరికీ సుఖపడాలని ఉంది కాని ఎలా సుఖపడాలో తెలియటం లేదు. మనకు భక్తి లేదు. గుడికివెళ్ళినంత మాత్రం చేతనే మనం భక్తులం అని చెప్పలేము. భగవదనుభవం పొందాలి అనే తపన మనకు హృదయంలోనుండి రావాలి, అది బయటనుండి వచ్చేది కాదు, అది బజారులో కొనుక్కొనేది కాదు, మనకు ఉన్న గౌరవాలవలన గాని ధనంవలన గాని అది రాదు, ఆ ఔన్నత్యం హృదయంలో నుండే రావాలి. గురునానక్ ఒక చక్కటిమాట చెప్పాడు. వేలాదికోట్లు ధనం ఉన్న వారికంటే, ఉన్నతోన్నతమైన పదవులు ఉన్నవారికంటే, గొప్ప పండితుల కంటే, పాపులారిటీ ఉన్న లీడర్స్ కంటే భగవంతుడియందు భక్తి, ప్రేమ కలిగిన ఒక చీమ మెరుగు అని చెప్పాడు.

ఇప్పుడు మన దగ్గర ఉన్న ధనం గాని, మనకు ఉన్న కంఫర్ట్సు గాని మన పూర్వీకులకు లేవు కాని వారు మనకంటే సుఖంగా, శాంతిగా ఉన్నారు. దానికి కారణం ఒక్కటే. అహంకారం, మమకారం మన పూర్వీకులకంటే మనకు ఎక్కువ అయిపోయినాయి. ఇవి ఎక్కువగా ఉండటం వలన మనం ధనవంతులం అయినప్పటికీ, కంఫర్ట్సు ఎక్కువగా ఉన్నప్పటికీ సుఖానికి, శాంతికి దూరమయిపోతున్నాము. వారికి ఉన్న నిగ్రహం మనకు లేదు. మన కళ్ళకు కనిపించే ఈ ప్రపంచం ఒక్కటే నిజం అనుకొంటున్నాము, అంతకంటే లోతులలోనికి వెళ్ళి ఆలోచించ లేకపోతున్నాము. ఇదే మన అశాంతికి కారణం. లోకానికి సంబంధించిన గౌరవాలు గాని, మెరుపులు గాని మీకు ఎన్ని ఉన్నా అవి అన్నీ నూటికి నూరుపాళ్ళు స్వప్నంతో సమానము. ఇది గ్రహించినవాడు ధన్యుడు. మీకు ధనం ఉన్నా, పాండిత్యం ఉన్నా, తెలివి

ఉన్నా అవి మీ సొంతం కాదు, ఇవన్నీ భగవంతుడు మీకు ఇచ్చాడు. నీకు ఈ శరీరం ఎటువంటిదో, భగవంతుడికి ఈ లోకం అటువంటిది. ఈ శరీరం నాది అని నీవు ఎలా అనుకొంటున్నావో, ఈ సృష్టి అంతా నాది అని భగవంతుడు అనుకొంటాడు. అందుచేత మీరు ఏమి చెయ్యాలి అంటే భగవంతుడు మీకు ఇచ్చిన అవకాశములను భగవంతుడికి దేహంగా ఉన్న ఈ సృష్టికి ఉపయోగించండి. మన దేహయాత్రకు ఇతరుల మీద ఆధారపడితే బానిసత్వం వచ్చేస్తుంది. మీకు వెయ్యికోట్లు డబ్బు ఉన్నా, మీరు ప్రతీ చిన్నవిషయానికి ఇతరుల మీద ఆధారపడితే ఈ భూమి మీద ఉండగానే నరకం అనుభవిస్తారు. మీకు డబ్బు ఎక్కువగా లేకపోయినా ఇతరుల మీద ఆధారపడకుండా జీవిస్తూ ఉంటే ఈ భూమి మీదే స్వర్గం అనుభవించవచ్చు. మన కాళ్ళమీద మనం జాగ్రత్తగా నిలబడి, మన అవసరాలు మనం చూసుకొంటూ, సమాజానికి ఎంతోకొంత ఉపయోగపడుతూ ఉంటే ఈశ్వరుని దయకు పాత్రులవుతాము. లోకం గొడవలలోనికి ఎక్కువగా వెళ్ళవద్దు. భగవంతుడు చెప్పిన మాటను ప్రమాణంగా తీసుకోండి, భగవంతుడి పట్ల పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం కలిగి ఉండండి. మన విశ్వాసమే మనలను ఒడ్డుకు తీసుకొని పోతుంది, జనన మరణచక్రం నుండి విడుదల పొందుతాము. భగవద్గీతలో చెప్పకుండా విడిచిపెట్టిన విషయం లేదు. గీతను అధ్యయనం చేస్తూ ఉంటే మీకు జీవితంలో వచ్చే సమస్యలకు పరిష్కారాలు దొరుకుతాయి. యజ్ఞ కర్మల వలన మీరు పవిత్రులవుతారు, అంతఃకరణశుద్ధి అవుతుంది. మనస్సు కూడా ఒకపనిముట్టే, అది లోపల ఉన్న పనిముట్టు. సబ్బుతో శరీరాన్ని శుభ్రం చేయవచ్చు. అలాగే లోపల ఉన్న పనిముట్టును శుభ్రం చేయాలంటే ఈశ్వరుని ప్రార్థించటం వలన, శరణాగతి వలన, యజ్ఞ కర్మలు ఆచరించటం వలన లోపల ఉన్న పనిముట్టును శుభ్రం చేయవచ్చు. మీ దేహాన్ని ఎలా జాగ్రత్తగా చూసుకొంటున్నారో, దానికి అనారోగ్యం వస్తే ఎలా వైద్యం చేయిస్తున్నారో అలాగ ఇంకో ఉపాధికి చేయగలిగితే అవి యజ్ఞకర్మలు అంటే. అంతేగాని ఎవరినో ఉద్ధరిస్తున్నాము అనే భావనలోనికి వెళితే రజోగుణం పెరిగిపోతుంది, మీరు పతనమయి పోతారు. వాక్కుమౌనం వలన మానవుడు మాధవుడు అవ్వలేడు. మానసికమౌనం వలన, యజ్ఞకర్మలు ఆచరించటం వలన, వివేకం వలన, వైరాగ్యం వలన మానవుడు మాధవుడు అవుతాడు.

మీ చేతిలో ఉన్న పనిని నార్మల్‌గా చేయండి, నేచురల్‌గా చేయండి, ఆర్టిఫిషియల్‌గా

చేయవద్దు. గతించిపోయిన గొడవలు తలపెట్టుకోవద్దు. జీవితంలో మీకు ఇష్టంలేని సంఘటనలు జరుగుతూ ఉంటే మీరు కంగారుపడకండి. ఆ ఇష్టంలేని సంఘటనలు భవిష్యత్తులో మీ అభివృద్ధికి పునాది అవ్వవచ్చు. మనకు ఏది మంచిదో, ఏది ఉపకారం చేస్తుందో మనకంటే మనలో అంతర్యామిగా ఉన్న నారాయణుడికి బాగా తెలుసు. ఆయన సర్వశక్తిమంతుడు. మనం పనిచేసేటప్పుడు ఆసక్తి పెట్టుకోకూడదు. పని వలన అలసట రాదు, ఆసక్తి పెట్టుకోవటం వలన ఎక్కువ అలసట వచ్చేస్తుంది. ఈ లోకంలో స్వతంత్రుడు ఈశ్వరుడు ఒక్కడే. ఏ జీవుడు స్వతంత్రుడు కాదు. ఆయన ఎక్కడ కూర్చోమంటే మనం అక్కడ కూర్చోవలసిందే. మనం సుఖం కోసం బజారులో వెతుక్కొంటున్నాము. ఇలా లక్షలాది జన్మలు వెతికినా మనకు సుఖం దొరకదు. ఎందుచేతనంటే సుఖం బయట లేదు. సుఖం మన హృదయంలోనే ఉంది. మన మనస్సును అంతర్ముఖపరిస్తే అది మనకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. మనం పొందవలసింది మన హృదయంలోనే ఉంది, బయట ఏమీ లేదు, బయట ఏదో ఉంది అని నీకు అనిపిస్తోంది, అదే భ్రాంతి, అదే మాయ. ఈ భ్రాంతిలో నుండి, మాయలో నుండి బయటపడటానికే ముకుందుడిని ఆరాధించు అంటున్నారు ఆచార్యులవారు. అజ్ఞానంలోనుండి, అవిద్యలోనుండి, బంధంలోనుండి ఎవడైతే మనలను విడుదలచేస్తాడో వాడే ముకుందుడు, వాడిని ఆశ్రయించు. భగవంతుడిని మనం ఏది అడిగితే అది ఇస్తాడు, మనం ఏది అడకుండా ఉంటే మనకు ఏది మంచిదో అది ఇస్తాడు. గురువుపట్ల, ఈశ్వరునిపట్ల కృతజ్ఞత లేనివాడికి ఎంత సాధన చేసినా జ్ఞానం వాడిని వరించదు అని శాస్త్రంలో చెప్పారు.

కొంతమందికి భక్తి అంటే ఎంత ఇష్టం ఉంటుంది అంటే మాకు ముక్తి వద్దు అంటారు. మీ అమ్మాయిని మీరు ఎంతో శ్రద్ధగా పెంచుతారు, చదువు చెప్పిస్తారు, బంగారం కొనిపెడతారు, ఎంతో జాగ్రత్తగా సెలెక్టు చేసి పెళ్ళి చేస్తారు, ఇవి అన్నీ ఆ అమ్మాయి చేయమందా? ఇది అంతా మీ గోలే. చివరకు పెళ్ళి చేసి అత్తవారింటికి పంపేటప్పుడు ఏడుస్తారు. ఇంతకీ ఆ అమ్మాయి ఈ ఇంట్లో నుండి ఇంకో ఇంటికి వెళుతోంది అంతే. అలాగే మనం ఏ రూపాన్ని ఆరాధించినా, ఏ నామాన్ని స్మరించినా ఈ నామరూపములను విడిచిపెట్టి పరమస్థితిలో ఐక్యమయ్యేటప్పుడు ఎంతోకొంత దుఃఖం రావచ్చు అని పరమాచార్య ఒకసారి అన్నారు. అందుచేత మాకు ముక్తి వద్దు, భక్తే చాలు అనుకొంటారు. ముక్తి వచ్చేస్తుంది కాని వారికి

అలా అనిపిస్తుంది. మనలను ముక్తిలోనికి తీసుకొనివెళ్ళేది భక్తి అందువలన భక్తిని అలవర్చుకోండి. కొంతమందికి కోపాలు ఉన్నా నన్ను పొందటంకోసం కోపాన్ని తగ్గించుకొంటారు, కొంతమందికి బాగా డబ్బు ఉన్నా నాకోసం ఆ డబ్బును ఖర్చుపెడతారు, కొంతమందికి బాగా తెలివితేటలు ఉంటాయి, నాకోసం ఆ తెలివిని ఉపయోగిస్తారు, వారు నా స్వరూపాన్ని పొందుతారు అని గీతలో పరమాత్మ చెప్పాడు. మనం పెద్దపెద్ద పనులు చేయనక్కరలేదు. చిన్నచిన్న పనులే అందంగా, నిరాడంబరంగా, నిరహంకారంగా చేస్తే ఆ వస్తువు దగ్గరకు మనం వెళ్ళటం కాదు, ఆ వస్తువే వచ్చి మనలను వరిస్తుంది. భగవంతుడికి ఎక్కువ, తక్కువ అని ఏమీ లేదు. ఇది పుణ్యం, ఇది పాపం, ఇది మంచి, ఇది చెడు, ఇది ధర్మం, ఇది అధర్మం అని మనం అనుకొంటూ ఉంటాము. ఈ ద్వంద్వాల నుండి ఎప్పుడైతే విడుదల పొందామో అప్పుడు బ్రహ్మంలో ఐక్యమవుతాము, అంతవరకు సాధ్యం కానే కాదు. మనిషికీ మనిషికీ రూపాలలో బేధం ఉంది, గుణాలలో బేధం ఉంది, వారి ఆదర్శాలలో బేధం ఉంది అయినా జ్ఞాని అందరినీ సమానంగానే చూస్తున్నాడు అదెలా సాధ్యం? సమత్వం అనేది జ్ఞాని యొక్క లక్షణం. రూపాలు తేడా, నామాలు తేడా, గుణాలు తేడా కాని అందరికి ఆధారంగా, అందరి హృదయాలలో అంతర్యామిగా ఉన్నవాడు ఒక్కడే. వాడిని చూసేవాడే నిజమైన చూపులు కలవాడు. జ్ఞానికి అది సహజంగానే ఉంటుంది. ఈ రూపాలలో, నామాలలో, గుణాలలో తేడాలు జ్ఞానికి కనిపిస్తున్నప్పటికీ, ఈ బేధాలు అన్నీ పైకి కనిపించేవి మాత్రమే, ఇవి నిజం కాదు అని ఆయనకు తెలుసు. మీరు మంచివారు అంటాము అనుకోండి, మంచితనం అనేది ఒక గుణం. ఇవాళ మంచివారు రేపు చెడ్డవారు అవ్వవచ్చు. ఇవాళ చెడ్డవారు రేపు మంచివారు అవ్వవచ్చు. ఇదంతా మనస్సుకు సంబంధించిన విషయం. అందుచేత జ్ఞానికి ఇవి అన్నీ అప్రధానమైన విషయాలు. జ్ఞాని కళ్ళు మూసుకొన్నా అదే చూస్తాడు, కళ్ళు తెరిచినా అదే. భగవాన్ మీద ఒక పాట ఉంది, కళ్ళు మూసుకొంటే ఆయన్ని ఆయన చూసుకొంటాడు, కళ్ళు తెరిస్తే ఆయనలో ఏది ఉందో అది మనకు చూపిస్తాడు. జ్ఞాని యొక్క ఒక్క చూపు చాలు, ఒక్క మాట చాలు. అది ఎక్కడ నుండో అంతరాంతరాళాలలో నుండి వస్తుంది. అవి అహంకారాన్ని కేంద్రంగా పెట్టుకొని, లోకంలో ఏదో ఆశించి చెప్పిన మాటలు కాదు. జ్ఞాని మాటలు మనకు అర్థం కావు, మన మనస్సుకు అవి అందవు. ఒక జ్ఞానిని ఇంకో జ్ఞాని అర్థం చేసుకోగలడు కాని అజ్ఞాని అర్థం చేసుకోలేడు.

బుద్ధుడు ఎక్కువ దేవుడు గురించి మాట్లాడేవాడు కాదు. మధ్యవర్తులతో సంబంధం లేకుండా హృదయగుహలోనికి పంపటానికి ప్రయత్నం చేసాడు. దేవుడు ఉన్నాడా, లేడా అంటే ఆయన మౌనం వహించేవారు. గౌతమబుద్ధుడు నాస్తికుడు కాదు, ఆయన మరణానంతర జీవితాన్ని అంగీకరించాడు. నీవు సంపాదించుకో, శుభ్రంగా తిను, ఎంజాయ్ చెయ్యి, మరణానంతర జీవితం ఏమీ లేదు, ఈ దేహం ఒక్కటే నిజం, ఈ దేహయాత్రతో పాటు జీవితం అంతా అయిపోతుంది అని చెప్పేవాడు నాస్తికుడు. స్మశానంతో జీవితయాత్ర ముగుస్తుందని బుద్ధుడు చెప్పలేదు, ఆయన పునర్జన్మను అంగీకరించాడు. మనకు ఆయన గురించి సరిగ్గా తెలియక ఆయన నాస్తికుడు అనుకొంటున్నాము, అది మనం అర్థం చేసుకోవటంలో పొరపాటు. నిర్వాణ సుఖం గురించి బుద్ధుడు ఒక మాట చెప్పాడు. శరీరం ఏదో రోజు మరణిస్తుంది. శరీరం చనిపోయేటప్పుడు ఎవడైతే నూటికి నూరుపాళ్ళు సుఖ సముద్రంలో, ఆనందసముద్రంలో ఊగిసలాగుతున్నాడో వాడికి పునర్జన్మ లేదు అని చెప్పాడు. వేదాలలో ఇలా ఉంది అని ఆయన ఎప్పుడూ చెప్పలేదు నాకు ఎంతైతే తెలుసునో అంతే మీకు చెపుతున్నాను అన్నాడు కాని నేను సర్వజ్ఞుడను అని ఆయన ఎప్పుడూ చెప్పలేదు. మనకు పాండిత్యం ఉన్నంత మాత్రంచేత, ఐశ్వర్యం ఉన్నంత మాత్రంచేత మనోనిగ్రహం రాదు. మనం జీవించే విధానాన్ని బట్టి, మనకు ఉన్న శరణాగతిని బట్టి సమాజంపట్ల మనకు ఉన్న అవగాహనను బట్టి మనోనిగ్రహం ఆధారపడి ఉంటుందిగాని మనకు బాహ్యంగా ఉన్న ఆస్తిపాస్తుల మీద మనోనిగ్రహం ఆధారపడి ఉండదు. మీ మనస్సును మీరు శత్రువుగా తయారుచేసుకోవద్దు. మీ మనస్సును బాగుచేసుకోవటానికి మీరే ప్రయత్నం చేసుకోండి. ఎవరైనా సహాయం చేస్తే తీసుకోండి అంతేగాని సహాయంకోసం ఎదురు చూడవద్దు. మీ మనస్సు మీకు మిత్రుడుగా ఉంటే, మీ మనస్సు మీరు చెప్పినట్లుగా వింటూ ఉంటే సమాజం అంతా మీకు శత్రువులుగా అయినా మీ సుఖానికి, శాంతికి అడ్డులేదు. మీ మనస్సు మీకు స్వాధీనంలో లేనప్పుడు మీ ఇంట్లోనివారు, సమాజంలోనివారు మిమ్మల్ని సుఖపెట్టాలన్నా ఎవరూ సుఖపెట్టలేరు. మీ సుఖం మీమీద ఆధారపడి ఉంది కాని ఎవరో ఇతరుల మీద ఆధారపడి లేదు. మీ జీవితంలో హెచ్చు తగ్గులు రావచ్చును, ఇవన్నీ అప్రధానమైన విషయాలు. వీటిని చూసి మీ మనస్సును పాడుచేసుకోవద్దు. మిమ్మల్ని అదృష్టం వెంటాడుతూ ఉండవచ్చు. దురదృష్టం వెంటాడుతూ ఉండవచ్చు, ఇదంతా స్వప్న సమానము, అందుచేత ఇక్కడ టైమ్ వేస్ట్ చేసుకోవద్దు. మీ పని ఏదో మీరు చేసుకొంటూ, జీవితగమ్యాన్ని మర్చిపోకుండా మోక్షం

పొందటానికి ప్రయత్నం చేయండి. మీకు ఏమీ పని లేదు అనుకోండి. మాకు పని లేదు, పని లేదు అనుకోకండి. భగవంతుడి రూపాన్ని ధ్యానించుకోండి, భగవంతుడి నామాన్ని స్మరించుకోండి, భగవంతుడు చెప్పిన మాటలను శ్రవణం చేయండి, వాటిని మీ మనస్సులో తిప్పకోండి, వాటిని ప్రాక్టీసు చేయండి, వాటిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొంటే మీకు సుఖం గురించి తెలుస్తుంది. అప్పడు మీరు అనుభవించే సుఖంతో సమానమైన సుఖం ఇక్కడ లేదు, మరణించిన తరువాత కూడా ఉండదు అని ఇప్పడే మీకు ఈ శరీరంలో ఉండగానే అర్థమవుతుంది.

మీరు ఎవరూ మేము మంచివారము అనుకోవద్దు, మేము చెడ్డవారము అని అనుకోవద్దు. ఇలాగా అనుకోవద్దు, అలాగా అనుకోవద్దు. మీరు పొందవలసిన గమ్యమును నిరంతరం జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. మీ జీవితంలో మనస్సును కొంచెం హృదయాభిముఖం కనుక చేస్తే ఈ మంచి చెడ్డలకు, చావు పుట్టుకలకు, ఈ ప్రకృతికి అర్థం లేదు అన్న సంగతి మీకు తెలుస్తుంది. అందరి హృదయాలలో నేను ఉన్నాను అని భగవంతుడు చెప్పాడు. కాని మనం హృదయంలో వెతకటం మానివేసాము, ప్రకృతిలో వెతుకుచున్నాము. దేవుడు మన హృదయంలో ఉన్నాడు అంటున్నారు, ఉంటే మాకు ఎందుకు తెలియటం లేదు అని ఒకసారి భగవాన్‌ను అడిగారు. భగవాన్ ఏమని చెప్పారు అంటే నీ అలవాట్లలో నుండి, నీ మనస్సు యొక్క చాపల్యంలో నుండి, నీకు ఉన్న రాంగ్‌తింకింగ్‌లో నుండి ముందు బయటకురా. అప్పడు నీ హృదయంలో దేవుడు ఉన్నాడో లేదో నీకే తెలుస్తుంది. నువ్వు స్వార్థమే పరమార్థం అనుకొంటున్నావు. స్వార్థాన్ని విడిచిపెట్టవు, పరమార్థాన్ని అందుకొందాము అనుకొంటున్నావు, ఇది సాధ్యం కాదే. మీ భావన ఏదైనా ఉంటే ఇతరులకు స్పష్టంగా చెప్పండి, అంతేగాని మీ భావనలో అహంభావనను కలపకండి, అలా అహంభావనను కలిపితే మీరు పొల్యూట్ అయిపోతారు, ఎదుటివారిని పొల్యూట్ చేస్తారు. నాకు ఇష్టమైన పనులు చేయండి అని భగవంతుడు గీతలో చెప్పాడు. ఆయనకు ఇష్టమైన పని అంటే నువ్వు సమాజ శ్రేయస్సును దృష్టిలో పెట్టుకొని లోకసంగ్రహం కోసం ఏ పని చేసినా దానిని భగవంతుడు తన పనిగా స్వీకరిస్తాడు, నీకు స్పిరిట్యువల్ స్టేటస్‌ను ఇస్తాడు, అంతేకాదు ఆయన స్వరూపాన్ని ఇస్తాడు.

ఈ దేహం కోసం ఎన్ని విరోధాలు పెట్టుకొంటున్నామో, ఈ దేహం స్మశానం దాకా వస్తుంది కాని తరువాత రాదు. ఇతరులకోసం మనం చేసిన సేవ ఏదైనా ఉంటే, మంచి

ఉంటే అది మాత్రం మరణానంతరం జీవుడి కూడా వస్తుంది. భగవంతుడి ప్రీత్యర్థం నువ్వు ఏదైనా పనిచేస్తే జన్మాంతరంలో అది నీ కూడా వస్తుంది. మీరు చేసిన మంచి ఈశ్వరుడికి అక్కరలేదు, మీరు చేసిన మంచి మీకు ఇచ్చేస్తాడు. మీరు భగవద్గీత చదువుకొంటూ భగవంతుడు చెప్పిన వాక్యానికి అనుగుణంగా మన మనస్సు పని చేస్తోందా, లేదా అని చూసుకోండి. ఎవరి మీద ద్వేషం పెట్టుకోవద్దు, రాగద్వేషములు తగ్గించుకోండి. రాగ ద్వేషాలు పెరిగితే మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళ్ళిపోతుంది. రాగద్వేషాలు తగ్గించుకొంటే మనస్సు అంతర్ముఖమవుతుంది, అంతర్ముఖమయిన మనస్సుకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. అందుచేత మనస్సును లోపలకు పంపటానికి ప్రయత్నం చేయండి. శాంతి అయినా, సుఖం అయినా హృదయంలోనుండి వచ్చేవికాని అవి బయటనుండి రావు అది మనం మరిచి పోతున్నాము. మనలను మనం సంస్కరించుకొంటే ఎవ్వరూ ఇవ్వలేని సుఖం, శాంతి మన హృదయంలో నుండి పొంగివస్తుంది. మీ పని మీరు శ్రద్ధగా చేసుకోండి, ఇతరుల మెప్పుల జోలికి వెళ్ళవద్దు. ఎవరైనా మిమ్మల్ని స్తోత్రం చేసినా పొంగిపోవద్దు, ఎవరైనా విమర్శించినా కృంగిపోవద్దు. ఎవరైనా స్తోత్రం చేసినా, విమర్శించినా అది అంతా అహంకారమే, మీ అహంకారం ఎంత నిజమో, వారి అహంకారం కూడా అంతే నిజం. ఈ నిందలకు స్తుతులకు, హెచ్చుతగ్గులకు, ఈ ద్వంద్వాలకు అతీతంగా ఈ శరీరం భూమి మీద ఉండగానే మనం ఎదిగి వెళ్ళాలి, అప్పుడు మనకు సుఖం, శాంతి, ఆనందం కలుగుతుంది. ఈ శరీరానికి మరణం వచ్చే రోజుకు మనం నూటికి నూరుపాళ్ళు సుఖాన్ని, శాంతిని ఎంజాయ్ చేస్తూ ఉంటే మీకు పునర్జన్మ లేదు, ఇది బుద్ధుడి ఉవాచ.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 30-12-05, హైదరాబాద్

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ రోజున భగవాన్ శ్రీ రమణమహర్షి 126వ జయంతి. మహాత్ములు ఎవరైనా వారు ఆ శరీరమే అనుకొంటే ఇప్పుడు లేరు, కానివారు ఆ శరీరం కాదు. వారు శరీరం కాకపోతే ఎప్పుడూ ఉన్నారు, అన్ని కాలాలలో, అన్ని అవస్థలలో ఉంటారు. అన్ని కాలాలలో, అన్ని అవస్థలలో, అన్ని పరిస్థితులలో సమానంగా ఏకంగా ఉండే వస్తువునే మనం చైతన్యం అని, ఆత్మ అని అంటున్నాము. ఆత్మజ్ఞానం సముపార్జించమని మన ఋషులు, పెద్దలు అందరూ కూడా మనకు బోధిస్తూ వచ్చారు. ఆత్మ అంటే పరాయిదేమీ కాదు, మన నిజమైన